

ע"פ 43681/07/17 - ח'אלד חסן דראושה נגד הוועדה המקומית לתכנון ובניה לב הגליל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייליים

עפ"א 43681-07-17 דראושה נ' ועדה מקומית לתכנון לב הגליל

בפני המערער	כבוד השופטת תמר שרון נתנאל ח'אלד חסן דראושה ע"י ב"כ עוה"ד עמאר דראושה
נגד המשיבה	הוועדה המקומית לתכנון ובניה לב הגליל

פסק דין

1. לפניי ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום בקריות, שניתן ביום 5/6/17 בתיק תו"ב 41196-04-14, לפיו השית בית משפט קמא על המערער את העונשים כדלקמן: קנס בסך 60,000 ₪ והתחייבות על סך 50,000 ₪ למשך שלוש שנים להימנע מלעבור עבירה המנויה בפרק י' לחוק התכנון והבניה, תשכ"ה-1965 (להלן: "**החוק**").

בכתב האישום שהוגש לבית משפט קמא, הואשם המערער בביצוע עבודות בנייה ושימוש חורג ללא היתר, עבירה לפי סעיף 204(א) לחוק וזאת בגין בניית בניין בן שלוש קומות בשטח כולל של 512 מ"ר, אשר נבנה על-ידי המערער בין השנים 2012 לתחילת 2014, על חלקה 52 בגוש 19386 וזאת ללא היתר, תוך שהמערער ומשפחתו משתמשים בבניין שימוש חורג ללא היתר ובסטייה מתוכנית מאושרת.

בכתב האישום הנ"ל הואשם המערער גם בהפרת צו הפסקה מנהלי ובהפרת צו הפסקה שיפוטי, אולם עבירות אלה נמחקו מכתב האישום והמערער הורשע על פי הודאתו רק בעבירה לפי סעיף 204(א) לחוק.

2. ב"כ המערער טוען בערעורו, כי בית משפט קמא לא נתן משקל מספיק לנסיבות האישיות של המערער, שהוא אדם כבן 72 שנים החי מקצבת זקנה בסך 2,100 ₪ בחודש, לכך שהמערער הודה בהזדמנות הראשונה, הביע חרטה וחסך מזמנו של בית המשפט.

כן נטען שבית משפט קמא לא התייחס לכך שכתב האישום תוקן באופן משמעותי ולכך שהמערער הסיר את המחדל על-ידי כך שקיבל היתר בנייה בטרם נגזר הדין.

ב"כ המערער טוען כי מתחם העונש שנקבע על-ידי בית משפט קמא, גבוה מהמתחם ההולם וכי במקרים אחרים, דומים, נגזרו עונשי קנס בסך 30,000 ₪ בלבד. עוד ציין ב"כ המערער את עברו הנקי של המערער ואת העובדה שהוא "יותר" על 32% משטח המקרקעין שבבעלותו, לטובת המדינה.

ב"כ המערער טוען כי בית משפט קמא שגה כאשר כתב בגזר דינו, כי בבעלות המערער מצויות קרקעות וטוען, כי הקרקע היחידה שבבעלות המערער, היא החלקה עליה נבנה הבניין וכי המערער בעלים במקרקעין בהם מצויה החלקה, בשותפות ביחד עם עשרה אחרים.

3. ב"כ המשיבה טוענת שאין להתערב בגזר הדין, שכן הוא איננו חורג במידה בלתי סבירה מהמקובל. לטענתה, בית משפט קמא התייחס לכתב האישום לאחר תיקונו, שקל את כל הטענות והשיקולים וגזר את הדין בהתאם.

4. לאחר ששקלתי טיעוני הצדדים והבאתי בחשבון את כל החומר המונח בפניי, מצאתי כי אין מקום להתערב בגזר דינו של בית משפט קמא.

כאשר תוקן כתב האישום בבית משפט קמא, אכן נמחקו ממנו העובדות המתייחסות להפרת הצו המנהלי והצו השיפוטי, אך לא נמחקו העובדות המציינות כי הוצאו צווים כאלה (כפי שיתכן שהיה צריך לעשות). אולם, בית משפט קמא התייחס אך ורק לעובדות המהוות את העבירה על-פי סעיף 204(א) לחוק ולא מעבר לכך, כפי שעולה במפורש מגזר דינו.

5. מדובר בבנייה בהיקף נרחב, של בית מגורים בן שלוש קומות, על שטח של 512 מ"ר. הבניין נבנה ללא היתר וללא שהוגשה בקשה להיתר, והמערער החל בביצועה לכל המוקדם בחודש ספטמבר 2012. ההיתר לבניין ניתן רק חודשים מספר לפני מתן גזר הדין. בקבלת ההיתר יש אמנם כדי להוות שיקול לקולה לעניין העונש ובית משפט קמא אמנם הביא שיקול זה בחשבון, כפי שעולה במפורש מסעיף 4 בעמ' 4 לגזר הדין.

בצדק קבע בית משפט קמא, כי לא הוצגה בפניו תמונה מספקת על מצבו הכלכלי של המערער והביע תמיהה, הכיצד אדם שנטען לגביו שהוא חסר יכולת, מסוגל לממן מבנה פאר דוגמת המבנה נשוא האישום.

6. בית משפט קמא ציין בגזר דינו את הפסיקה, אשר חזרה ואמרה, כי עבירות התכנון והבנייה הפכו לחזון נפרץ, כי הן מהוות פגיעה חמורה וקשה בשלטון החוק וכי המטרה העיקרית של השתת קנס על מי שמבצע עבירות כגון אלה, היא כלכלית והרתעתית בראש ובראשונה על-ידי מניעת ההנאה הכלכלית הנובעת מביצוען וזאת - גם כאשר עסקינן בבית מגורים.

מתחם העונש ההולם שקבע בית משפט קמא, אינו חורג מהמתחמים המקובלים וכך גם העונש שגזר בית משפט קמא בתוך המתחם, ואינני מוצאת כל עילה להתערב בגזר הדין.

7. אשר על כן, אני דוחה את הערעור.

המזכירות תמציא עותק פסק הדין לב"כ הצדדים.

ניתן היום, י"ג חשוון תשע"ח, 02 נובמבר 2017, בהעדר הצדדים.